

Julien VAN REMOORTERE, *Dr. Gerard De Paep: een leven van volksverbonden trouw*; Beveren-Waas, Dr. Gerard De Paep-fonds, 1989; 125 blz., 675 frank.

Biografieën van personen die pas onlangs overleden stemmen de historicus-recensent meestal ietwat argwanend. Ondertitels als *een leven van volksverbonden trouw* zijn bovendien niet bepaald bevorderlijk om die twijfel ongedaan te maken. Een boek als dat van Julien Van Remoortere over Gerard De Paep (1898-1985) kan dat echter wel.

Dr. Gerard De Paep was een van die vele artsen, onderwijzers, advocaten en *petits vicaires* die lange tijd de ruggegraat vormden van de Vlaamse Beweging. Zowel in hun leef- en werkmilieu als via de politiek bewerkstelligden zij stap voor stap de Vlaamse emancipatie. De Paep deed dat hoofdzakelijk in Beveren-Waas, Gent en Brussel; respectievelijk als geneesheer-chirurg (vanaf 1925), als provincieraadslid en bestendig afgevaardigde van Oost-Vlaanderen (1929-1945) en als Volksunie-senator (1965-1974).

Het boek over Gerard De Paep is opgezet volgens het collage-stramien dat voor dit soort publicaties gebruikelijk is: uitvoerige uittreksels uit de privé papieren van de betrokkene, getuigenissen van tijdgenoten, beschouwingen en feitelijke informatie van de samensteller. Redacteur-auteur Van Remoortere, totnogtoe vooral bekend als romancier en opsteller van toeristische gidsen, presenteert de diverse bestanddelen van zijn werkstuk in een evenwichtige combinatie. Al wordt de focus daarbij wel extra gericht op de bedrijvigheid van De Paep om en rond de Beverse Sint-Annakliniek en op zijn optreden tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Het boekwerk van Van Remoortere is geen kritische biografie, wel een fragmentarisch portret, leesbaar én lezenswaardig en bovendien ook genietbaar voor geïnteresseerden van buiten het nationalistisch milieu. Kortom, een huldeboek op niveau, dat gelukkig slechts sporadisch neigt naar een lichte vorm van personen-cultus.

Tot slot nog een randbemerking: August De Boodt was geen Vlaams-nationalist, maar een vlaamsgezinde katholiek (blz. 113)!

Nico Van Campenhout